

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Падуран Галини Михайлівни про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
10 вересня 2025 року
№ 137-2(П)/2025

Справа № 3-28/2025(51/25)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуючий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Падуран Галини Михайлівни про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Падуран Г.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що 7 серпня 2023 року Падуран Г.М. звернулася до Вінницького окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Тульчинського відділу Управління Державної міграційної служби України у Вінницькій області (далі – Відділ) визнати протиправними дії Відділу щодо відмови в оформленні та видачі їй паспорта громадянина України зразка 1994 року у формі книжечки замість утраченого паспорта громадянина України у формі пластикової картки типу ID-1 та зобов'язати Відділ оформити і видати їй паспорт громадянина України зразка 1994 року у формі книжечки.

Вінницький окружний адміністративний суд рішенням від 20 лютого 2024 року, залишеним без змін постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 14 серпня 2024 року, відмовив Падуран Г.М. у задоволенні її адміністративного позову.

Не погоджуючись із такими судовими рішеннями, Падуран Г.М. звернулася до Верховного Суду.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 14 листопада 2024 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Падуран Г.М. на рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 20 лютого 2024 року та постанову Сьомого апеляційного адміністративного суду від 14 серпня 2024 року.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу, твердячи про неконституційність пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, наводить зміст приписів Кодексу у різних редакціях щодо права на касаційне оскарження судових рішень у порядку адміністративного судочинства та зазначає про звуження, всупереч приписам статті 22 Конституції України, його права на судовий захист (стаття 55 Конституції України), а також права на касаційне оскарження судового рішення (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України).

Падуран Г.М. також вказує, що внаслідок застосування судом касаційної інстанції пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу порушено її конституційні права, гарантовані приписами статей 25, 32, 33, 43, 46, 48, 49, 70 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії рішення Вінницького окружного адміністративного суду від 20 лютого 2024 року, постанови Сьомого апеляційного адміністративного суду від 14 серпня 2024 року, ухвали колегії суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 14 листопада 2024 року.

Падуран Г.М., обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, практику Верховного Суду, приписи Кодексу, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Падуран Г.М., твердячи про неконституційність змісту законодавчого регулювання щодо питання обсягу права на касаційне оскарження судових рішень у справах незначної складності та в інших справах, розглянутих за правилами спрощеного провадження в адміністративному провадженні, зазначила про порушення її людського права на судовий захист, гарантованого приписами частин першої, другої статті 55 Конституції України, а також права на касаційне оскарження судового рішення, визначеного пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Однак, твердячи наведене, Падуран Г.М. не зазначила, в чому саме полягає (проявляється) таке порушення внаслідок застосування судами приписів пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, зокрема не навела причиново-наслідкового зв'язку між змістом оспорюваних приписів Кодексу щодо обсягу права на касаційне оскарження судового рішення, з одного боку, та стверджуваним порушенням її індивідуального людського права на судовий захист, гарантованого приписами частин першої, другої статті 55 Конституції України, у зв'язку з правом на касаційне оскарження судового рішення у

визначених законом випадках (пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України), з другого боку.

З огляду на викладене Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що конституційна скарга за своєю суттю не є скаргою *actio popularis* (в інтересах правопорядку) задля вдосконалення законодавства, а наведені у конституційній скарзі аргументи виявляють лише позицію автора клопотання щодо відповідного законодавчого регулювання питання обсягу права на касаційне оскарження судового рішення у справах незначної складності та в інших справах, розглянутих за правилами спрощеного провадження в адміністративному провадженні.

Із наведеного випливає, що Падуран Г.М. не дотримала вимог статей 55, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, зокрема, не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Падуран Галини Михайлівни про відповідність Конституції України (конституційність) пункту 2 частини п'ятої статті 328

Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**